

DETURAR LA REPRESSIO - ACABAR AMB L'IMMOBILISME IMPOSAR UN CANVI DEMOCRATIC

RESOLUCIO DEL COMITE CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

EN l'any que comença es compleix el 30 Aniversari de la fi de la guerra civil. Colpejada per la lluita del poble, corcada per les contradiccions internes que redueixen més i més la seva base, la dictadura feixista està envellida i descomposta, presenta signes clars de putrefacció.

En un intent desesperat per sobreviure, la camarilla « ultra » del General Franco anul·la la seva pròpia farsa aperturista, recorre novament als Tribunals Militars, a la tortura i les lleis d'excepció, i estén, i intensifica la repressió política.

Aquest intent de retorn cap enrera no és un signe de fortalesa, sinó de debilitat. El seu origen està en el temor de Franco i Carrero Blanco a que qualsevol nova concessió trenqui l'equilibri avui ja inestable de l'edifici dictatorial i a que el poble obri les portes dels canvis democràtics.

La dictadura sent la pressió a favor de canvis que exerceixen els més diversos sectors del poble. Obrers i estudiants, camperols i intel·lectuals, catòlics progressistes i sacerdots conciliars, exigeixen una veritable apertura; personalitats « evolucionistes » i « procuradores transhumantes », diaris i revistes dels més diversos signes i fins i tot certs cercles falangistes reclamen que s'abandoni l'immobilisme.

D'aquí la contracció defensiva dels « ultres » i llur pretensió inútil de neutralitzar la pressió popular posant una altra vegada en pràctica mètodes repressius que han merescut la condemna més universal.

Contrarestar la reacció repressiva dels « ultres », lligar-los les mans és, per tot l'anterior, la més urgent tasca dels comunistes, dels treballadors, de tots els anti-franquistes.

EL Comitè Central del P.S.U. de Catalunya saluda amb emoció les valents manifestacions dutes a terme a Mataró els dies 15 i 26 de desembre per a exigir la llibertat dels detinguts d'aquella ciutat arrel d'un acte commemoratiu de la proclamació de la Carta dels Drets Humans, manifestacions que s'inscriuen dins del moviment general de protesta que per aquells mateixos dies ha conegut accions tan admirables com les « tancades » de les famílies dels presos dins d'esglésies de Madrid, Sant Sebastià, Les Palmes, Bilbao, etc., i les vagues de la fam realitzades pels presos polítics mateixos a diverses presons.

Saludem la gran acció ciutadana en curs en defensa dels empresonats polítics i, especialment, el document de denúncia de les tortures que ha recollit a Barcelona i en altres indrets d'Espanya centenars de firmes de personalitats de la més diversa significació.

Així mateix, el Comitè Central del P.S.U. de Catalunya expressa el seu complet acord amb la iniciativa de la Taula Rodona Ciutadana de Barcelona dirigida a promoure des d'ara mateix una gran campanya per la consecució d'una amnistia general per als presos i exiliats polítics en ocasió del

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Num. 304 Barcelona, Gener 1969 Preu 2 pts

30 aniversari de la fi de la guerra civil, per a que es posi fi a la repressió i per a crear les premises indispensables a la convivència democràtica que els pobles d'Espanya necessiten.

LA política econòmica de la dictadura, al servei de l'oligarquia financera, troba l'oposició decidida de la classe obrera, la qual intensifica la seva acció per a rompre el límit del 5,9 % imposat pel Govern als augments de salari i per a aconseguir Convenis Collectius en els quals es trobin plasmades les exigències contingudes en la plataforma de lluita de les Comissions Obres.

El Comitè Central del P.S.U. saluda les magnífiques batalles lliurades pels treballadors de la CERDANS, a Gavà, de la BLANSOL, a Palau de Plegamans, de MATERIAS INDUSTRIALES, a Terrassa, de RENFE i altres empreses a Barcelona contra els intents d'acomiadament. Saludem la fermesa dels treballadors de la SAFA, de Blanes, i de tots aquells que, com ells, han assolit ja arrencar amb la seva lluita augments de jornals superiors al 5,9 %. La nostra salutació s'adreça també als treballadors de la AEG de Terrassa, del Ram de l'Aigua del Tèxtil de Barcelona i el seu cinturó industrial, de la SIEMENS de Cornellà i altres, per l'exemplar elaboració de llurs reivindicacions, mitjançant consultes obertes i discussions en Assemblees, i la mestria que mostren en la combinació de les formes legals i extra-legals d'acció, dirigides a aconseguir que siguin satisfetes llurs justes demandes. El Comitè Central estima que les accions dels treballadors entorn als convenis col·lectius, la protesta contra els acomiadaments i les accions reivindicatives de tot tipus, en primer lloc a les grans empreses, és l'únic camí per a avançar vers les lluites generalitzades que faran possible la vaga general.

PART d'aquesta batalla és l'acció per impedir que sigui convertit en Llei el projecte pastat per Solís i aprovat al Congrés Sindical de Tarragona, la discussió del qual a les Corts ha estat repetidament anunciada i ajornada. Aquesta acció, que és avui una forma elevada de lluita per un sindicat de classe, independent i democràtic, compta amb el recolzament de les capes més amples del poble i constitueix

en aquest període un dels ariets de la batalla política general contra la dictadura.

Les Comissions Obreres, columna vertebral de la lluita dels treballadors i de tot el poble per la democràcia, s'han d'assenotar sòlidament a les grans empreses i desenrotllar-se encara més a tots els centres de treball en tant que instrument de combat, unitari i democràtic, de tots els treballadors.

El Comitè Central del P.S.U. de Catalunya valora altament les victòries aconseguides pels estudiants de Barcelona en el primer trimestre del Curs escolar, a través de formes d'acció que combinen reivindicacions típicament estudiantívoles amb la creixent aspiració de gran part dels estudiants a la democràcia i al socialisme. A la vegada, crida els estudiants comunistes i altres estudiants revolucionaris a treballar amb deler per a consolidar aquests èxits, per a establir i perfeccionar òrgans de coordinació a tots els nivells, per a avançar en la conquesta del dret a l'auto-organització, per a imposar la celebració del Congrés Lliure i el reconeixement del Sindicat Democràtic dels estudiants de tota Espanya.

EL Comitè Central registra amb satisfacció l'extensió de la protesta en el camp català i l'aparició de formes autònomes d'organització dels pagesos i jornaleros entorn de llurs Comissions. El moviment de Comissions de Pagesos i Jornaleros tendeix ara a estendre's i a reforçar-se, havent-se ja creat la Comissió Coordinadora Nacional del camp català.

El P.S.U. recolza la lluita de les Comissions de Pagesos i Jornaleros per un salari mínim de 300 pessetes als treballadors, per una assegurança d'atur efectiva, per preus rendables per als productes del camp, pel pagament de la quota de la Seguretat Social Agrària sobre la base del nombre de jornaleros empleats, per l'equiparació dels pagesos i jornaleros al règim general de la Seguretat Social dels treballadors de la ciutat, per la revisió dels líquids imposables, per la reducció dels impostos, pel pagament del valor real de les terres expropiades per a autopistes i polígons, etc.

El Comitè Central considera que ha de mereixer especial atenció dels comunistes la popularització del programa del Partit

(passa a p. 2)

« ...Mai no s'havia expressat de manera tan viva i general l'anhel dels espanyols que siguin liquidades les formes feixistes de poder... »

(ve de p. 1)

en relació amb els problemes del camp; els comunistes han de ser els capdevaners en l'acció per una autèntica transformació de les estructures del camp mitjançant una profunda reforma agrària, basada en el principi de la terra per al qui la treballa, que faciliti l'accés a la propietat als jornaleros, colons, parcers, arrendataris i pagesos que no tinguin terra suficient, dotant-los dels mitjans tècnics i financers necessaris a costa de la minoria latifundista i monopolista.

La lluita per les llibertats nacionals ocupa un lloc destacat en l'acció anti-dictatorial. A Catalunya, a Euskadi, a Galícia, tenen lloc múltiples accions en defensa de la llengua, la cultura i els drets nacionals del poble. El Comitè Central crida els comunistes catalans a ésser els més decidits impulsors d'aquesta lluita, que a Catalunya presuposa la denúncia implacable dels Lopez Rodó i altres servidors « catalans » de la dictadura i la reivindicació oberta del dret del nostre poble a l'autonomia i a l'auto-determinació.

L'ACCIÓ ciutadana contra la repressió, la lluita reivindicativa dels treballadors i la batalla democràtica i nacional, impulsen el desplaçament cap a l'oposició de sectors i grups d'opinió que en el passat recolzaren la dictadura. Sectors de l'Església i moviments catòlics de masses, incloent algunes jerarquies, adopten postures d'oposició. En els medis « evolucionistes » es fan visibles les actituds d'enfrontament obert a la política « ultra ». Sorgeixen fenòmens com el dels « procuradors transhumants », com el de les tendències oposicionistes en el si mateix del Movimiento, o com la radicalització dels carlistes, que subratllen l'antagonisme existent entre el règim imperant i les necessitats i aspiracions del país.

Mai no s'havia expressat de manera tan viva i general l'anhel dels espanyols que siguin liquidades les formes feixistes de poder i que es realitzin canvis profunds a les estructures polítiques, econòmiques i socials.

En aquest marc, la Vaga Nacional apareix no solament com una possibilitat, sinó com l'objectiu vers el qual han de confluïr els esforços de tots aquells qui aspiren al restabliment d'un règim de llibertats basat en la sobirania popular.

El Comitè Central del P.S.U. de Catalunya entén que una acció paral·lela o convergent de tots els partidaris d'establir un règim de llibertats acceleraria la realització de la Vaga Nacional i la liquidació de la dictadura.

LA base per a aquesta acció paral·lela o convergent que preconitzem es troba en una sèrie d'aspiracions comuns a la gran majoria dels espanyols, entre les quals destaquen les següents :

1. Amnistia general per als empresonats i exiliats polítics, anul·lació de totes les sancions i fi de la repressió.
2. Restabliment de les llibertats democràtiques sense excepció, incloses les llibertats nacionals.
3. Convocatòria, mitjançant eleccions lliures

res, d'una Assemblea Constituent encarregada de determinar el règim futur.

El P.S.U. ve treballant tenaçment per a que les forces polítiques catalanes juguin un paper actiu en la recerca d'una entesa general de l'oposició antifranquista de tota Espanya i en l'elaboració d'una alternativa democràtica a la situació present que inclogui els punts senyalats més amunt.

El Comitè Central encarrega al Comitè Executiu que prossegueixi aquesta tasca i crida els comunistes a propagar entre les masses la nostra proposta d'alternativa, que només s'obrirà camí en la mesura que les masses la facin seva i la recolzin activament amb la seva lluita.

El Comitè Central reitera la seva convicció que la conquesta de les llibertats a escala de tota Espanya ha de donar a Catalunya la possibilitat de restaurar les lleis, les institucions i prerrogatives establertes a l'Estatut de Catalunya del 1932 i d'elaborar un nou Estatut que respongui a les necessitats de la nostra època. Per aquesta via es crearan així mateix les condicions

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

Estació Pirenenca

De 7 h 00 a 7 h 55; 17, 19, 21 i 25 m.
De 14 h 00 a 15 h 00; 17, 19, 21, 25 m.
De 17 h 00 a 19 h 30; 17, 19, 21 i 25 m.
De 19 h 30 a 0 h 15; 25, 30, 32 i 40 m.

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

per a eliminar tota forma d'opressió nacional i fer més sòlida la unitat entre els pobles d'Espanya.

La conquesta de les llibertats democràtiques i de l'Estatut no resoldrà per si sola els problemes econòmic-socials de fons. Facilitarà, no obstant, el desplegament de les energies de la classe obrera i de les forces revolucionàries que poden i han d'imprimir al nou règim democràtic un contingut antimonopolista que menii el nostre país vers el socialisme. La força motriu d'aquest procés serà l'Aliança de les Forces del Treball i de la Cultura, que s'està cimentant ja en el curs de l'acció contra la dictadura, de la qual seran part integrant els partits polítics, moviments i organitzacions de masses partidaris del socialisme.

EL Comitè Central del P.S.U. de Catalunya, alhora que denuncia els regateigs entre Franco i els imperialistes sobre el preu de la pròrroga del Pacte hispano-nord-americà del 1953, crida a intensificar l'acció per la pau i la independència nacional, pel cancel·lament d'aquell pacte i de les bases estrangeres a Espanya, per la solidaritat amb l'heroic poble del Vietnam.

En aquesta situació, és una necessitat imperiosa realitzar un treball democràtic entre els membres de les forces armades. Entre els militars es manifesten corrents les quals, a més d'oposar-se a la política

militar franquista de supeditació als nord-americans, mostren repugnància vers el paper d'executors de la política repressiva de la dictadura que es pretén de fer-los jugar novament. Aquests corrents han d'ésser estimulades per tots els antifranquistes, als quals correspon per igual la gran tasca de fer comprendre als militars que la nostra lluita no va dirigida contra l'Exèrcit, sinó contra la dictadura. No ens proposem de destruir l'Exèrcit, sinó que aquest en tant que institució tingui com a missió exclusiva la defensa de la integritat i de les fronteres de la pàtria.

El Comitè Central del P.S.U. de Catalunya reafirma la voluntat dels comunistes catalans d'avançar cap a la democràcia i el socialisme descartant la guerra civil. Reafirma així mateix, però, la seva decisió d'encapçalar la lluita popular fins el seu final victoriós, tant si aquesta transcorre per via pacífica com si la via no pacífica esdevé inevitable. En les circumstàncies presents, considerem urgent organitzar grups o piquets de defensa encarregats de protegir les vagues, manifestacions i altres accions de masses front a eventuais agressions dels « porristes » i de les forces repressives.

EL Comitè Central crida tots els comunistes a ocupar un lloc d'avantguarda en la lluita del nostre poble, a participar activament en els moviments de masses, a estar presents en tots els combats, a fer de les grans empreses bastions del Partit i del nou moviment obrer. Els Comitès i Cel·lules del Partit han de considerar-se representants dels explotats i expropiats de l'empresa o zona territorial en la qual actuen; han d'aplicar de manera creadora la política del Partit i adoptar en cada lloc les formes d'organització i de treball més convenientes als fins polítics que ens proposem d'assolir; han de difondre de manera creixent entre les masses les publicacions del Partit; han de planificar i realitzar un treball audaç de reclutament de nous militants, als quals hem de donar la possibilitat de participar a cursos d'educació que els ajudin a compenetrar-se amb la política i la ideologia del Partit.

Atenció especial hem de dedicar a guanyar per a la lluita i per al Partit a les dones obreres i als joves treballadors. Els Comitès i Cel·lules del P.S.U. han de proposar-se que en cada centre de treball, en cada barri o poble, es constitueixi la Joventut Comunista, organització independent de tots els joves que desitgen educar-se en els principis del marxisme-leninisme, defensar els seus drets i aspiracions i lluitar per la democràcia i el socialisme.

El Comitè Central aprecia altament els esforços realitzats per militants i amics del nostre Partit en la Campanya pels Cinc Milions de Pessetes d'Ajut al P.S.U. de C. A fi de compensar el retard registrat en l'inici d'aquesta, el Comitè Central acordarà perllongar la Campanya fins el proper 30 d'abril i crida a amics i militants a multiplicar llurs esforços per a assolir abans d'aquesta data la suma senyalada.

El Comitè Central del Partit Socialista
Unificat de Catalunya

Gener de 1969

PER ROMPRE LES TRABES ALS AUGMENTS DE SALARIS

LA MAGNIFICA ACCIO DE LA S.A.F.A. DE BLANES

El descontent dels treballadors de la S.A.F.A. per les condicions que regien els seus salaris feia temps que durava. Ja al febrer del 1968 havien formulat a través de llurs Comissions Obreres una plataforma que resumia llurs principals reivindicacions. L'empresa no donava el braç a torcer.

L'acció entorn d'aquella plataforma ha conegut una creixent intensificació. Darremament, un plec de reivindicacions recolzat amb set-cents firmes de treballadors era entregat a l'empresa. En ell es reclamava l'elaboració d'un Conveni Col·lectiu i, mentrestant, l'augment dels jornals per a totes les categories, l'augment de les primes per treball nocturn i per excés de calor, el pagament trimestral dels beneficis, que la nòmina fos pagada setmanalment i no quinzenalment...

Paral·lelament al plec de reivindicacions, una Comissió de nou treballadors de les principals seccions s'entrevistà amb la direcció i feu altres gestions. La Comissió Obrera impulsava la lluita popularitzant la plataforma reivindicativa a través de fulles volants, orientant les accions en curs, denunciant les maniobres de l'empresa i els verticalistes.

La direcció de la S.A.F.A. mobilitzà tot

el que pogué per tal de frenar la protesta: en cinc llargues notes es negà a satisfer les millores que li eren demanades; reclamà l'ajut dels verticalistes, amenaçà amb cridar la policia. Passant de la coacció a les vies de fet, suspengué d'empleu i sou per dos dies a un grup d'obrers, posà notes a la cartellera d'anuncis prohibint les recaptades de solidaritat a l'interior de la fàbrica.

Els treballadors no es deixaren amedrentar.

Les despeses diverses que originen les gestions, visites, desplaçaments, són sufragades amb les aportacions dels treballadors; a les sancions econòmiques aplicades per l'empresa repliquen els obrers organitzant la solidaritat que permet de pagar, íntegres, els jornals que han estat robats als treballadors repressaliats.

L'empresa ha fet marxa enrera i anunciat concessions tan importants com: les primes de treball dominical passen de 30 a 100 pessetes; les primes per treball nocturn de 18 a 50 pessetes; les hores extres són revalorades en un 50 per cent; **es concedeix un augment general dels jornals de l'onze per cent...**

Aquestes i altres reivindicacions arrencades, generals o a escala de secció, són una primera i important victòria dels treballadors de la S.A.F.A. contra el congelament dels salaris. Una victòria que s'esforcen en consolidar i completar amb l'elaboració del Conveni que reclamen i en el qual entenen fer-hi incloure llurs principals reivindicacions.

CORRESPONSAL.

A L'A.E.G. DE TERRASSA, TOTA LA PLANTILLA UNITS

Terrassa. — ...Gener. El 14 de desembre, la totalitat del personal del torn del matí de l'A.E.G. Industrial, uns 1.300 treballadors, van parar una hora en recolzament de la Comissió Deliberadora del nou Conveni i

per a reclamar que s'inclouguin en ell el conjunt de reivindicacions plantejades, entre altres i en primer lloc la d'un salari mínim de 300 pessetes diàries per vuit hores de treball.

En conèixer els motius de l'atur, l'empresa accedí a que el Jurat convoqués una Assemblea. Els treballadors, unànims, cridaven: **!Que baixi la direcció!, !Volem tres-cents pessetes!**

Més tard, tot el personal de les oficines, unes tres-cents persones, sortiren al pati durant una hora -er a sumar-se a la protesta. Va parar també el personal tècnic de la direcció d'utilitatge, i a la tarda secundà l'acció el segon torn, parant així successivament la totalitat de la plantilla, és a dir, uns dos mil obrers i empleats.

El dilluns, dia 16 de desembre, una altra Assemblea reunia un miler de treballadors. Aquest mateix dia les dones començaren a negar-se a treballar hores extres. El dimecres dia 17 aquesta negativa es feia total.

L'acció s'ha estès a la factoria de Rubí on també han parat durant una hora els cinc-cents treballadors de la plantilla. La negativa a fer hores extres és, igualment, total.

Els jerarques verticals han intentat de coaccionar els treballadors i el Jurat d'Empresa amenaçant que si no acceptaven el 5,9 % no hi hauria Conveni de cap mena.

Els treballadors, però, no es deixen fer. La direcció d'A.E.G. Industrial ha tractat de sortir del pas amb enganyoses propostes, consistents en « concedir » d'una mà millores que anul·lava amb l'altra; ha ofert, per exemple, un augment del 15 per cent dels jornals... però sobre la base d'absorbir altres millores existents, i ha proposat dues pagues extraordinàries... que serien descomptades d'aquell suposat 15 per cent d'augment!

Els treballadors han denunciat la falsetat de les suposades concessions i les han refusades.

El 2 de gener, al matí, una Assemblea a l'interior de la fàbrica decideix un nou atur d'una hora, que s'efectua d'onze a dotze. Aquell mateix dia, a la tarda, una Assemblea general amb més de mil treballadors, tècnics i administratius decideix de passar a la celebració d'assemblees de Secció a tota la factoria per tal de decidir-hi conjuntament de les mesures a prendre per a fer valdre les reivindicacions que de cara al Conveni tenen presentades i trencar la barrera que s'oposa a l'augment, per mil raons justificat, dels sous i salaris dels treballadors.

CORRESPONSAL.

ELS TREBALLADORS DE MATARÓ EN DEFENSA DELS SEUS DETINGUTS

El 10 de desembre, a un saló d'actes de la Caixa d'Estalvis de Mataró, es commemorava la proclamació de la Carta dels Drets de l'Home. Un treballador, José Luis López Bulla, prengué la paraula: Un acte com aquest, digué, ha de consistir en l'exigència que siguin respectats i aplicats al nostre país els punts de la Declaració dels Drets de l'Home.

La policia intentà de fer callar a López Bulla, però el públic no ho permeté; a grans crits va reclamar que aquell treballador acabés el parlament que havia començat, i així ho va fer denunciant els casos concrets de repressió contra matoronins i exposant una plataforma de reivindicacions a exigir, des de la d'un salari mínim decent fins a la dissolució dels tribunals especials i la promulgació d'una amnistia per als presos i exiliats polítics.

L'agent Martin, conegut per les seves brutalitats, va voler emportar-se a López Bulla a la Comissaria. La protesta del públic fou sonada: **!Llibertat! !Fora la repressió! !Abaix la gestapo! !Anem tots a la Comissaria o no hi va ningú! I, protegint-lo dels policies, unes quaranta persones sortiren amb ell de la sala i l'acompanyaren fins a casa seva.**

Els de la « social » el van anar a buscar el dia 11 al seu lloc de treball. La nova s'estengué ràpidament per Mataró originant indignats comentaris. Més tard es conegué la detenció de l'estudiant Jesus Nieto. De boca en boca comença a circular la consigna; a manifestar a la Riera el diumenge!

A dos quarts de dotze del dia 15, unes tres-cents persones van recórrer tota la Riera i la Rambla, des de l'entrada del Parc fins el Teatre Clavé. Portaven tres pancartes amb les inscripcions **LLIBERTAT SINDICAL - COMISSIONS OBRERES SI, C.N.S. NO - LLIBERTAT PER A LOPEZ BULLA!** Durant la mitja hora que durà la manifestació es va cridar **!Llibertat! !Llibertat sindical! !Fora el policia assassí Martin! !Amnistia! !Democràcia si, dictadura no!**

El dilluns va ésser detingut el treballador Joaquin Sanchez i el dimecres ho foren igualment Ignacio Perez i Francisco Herrera. Hi ha entre la població una indignació molt gran i els comentaris expressen la voluntat de no deixar sense resposta aquesta repressió intolerable.

Gran quantitat d'octavilles foren distribuïdes per la ciutat i les barriades; a la sortida d'algunes esglésies aparegueren cartells denunciant la repressió; a les parets es feren pintades en solidaritat i defensa dels empresonats, i fins en alguns aparadors de tendes cèntriques de la ciutat foren introduïts cartells reclamant la llibertat dels detinguts.

El dijous 26 de desembre, a despit de la « ... concentració desusada de fuerza pública, Policía Armada, Guardia Civil i Policía municipal... » (La Vanguardia, 27-12-68), que protegien l'Ajuntament, la delegació dels Sindicats i patrullaven per la vila, una nova manifestació arrencà de la Plaça del Doctor Samsó a dos quarts de nou del vespre, amb una pancarta al seu front enarborada per un vailet. Els crits de **LLIBERTAT - NO A LA REPRESSIO - DEMOCRACIA SI, DICTADURA NO**, ressonaren novament pels carrers de Mataró.

Cal arrencar tots els detinguts de les mans dels tribunals especials; cal reforçar la lluita general contra la repressió, multiplicant arreu, i amb especial força als centres industrials i grans empreses, les accions solidàries i de protesta en defensa dels repressaliats, en ajuda a ells i a llurs famílies.

Sobre la situació internacional i la unitat del moviment Comunista

El Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya entén que la política de pau i la potència del conjunt del camp socialista, l'heroica resistència del poble vietnamita, l'auge de les lluites de la classe obrera, l'amplitud i profunditat del moviment estudiantívol en els països capitalistes, del d'alliberació nacional dels pobles oprimits per l'imperialisme, la presa de posició d'amplis sectors progressius de l'Església, la crisi del sistema monetari internacional, reflecteixen, d'una banda, la solidesa del socialisme i, de l'altra, la debilitat i la crisi que sostragueja l'imperialisme. Aquests elements són reveladors del canvi que s'ha operat en la correlació de forces en el terreny internacional, cada cop més favorable a les de la pau, la democràcia i el socialisme, malgrat la manifesta agressivitat de l'imperialisme, el qual malda per mantenir el seu domini damunt dels pobles utilitzant tots els mitjans al seu abast.

El Comitè Central constata que a l'interior del camp socialista apareixen diferències originades per les contradiccions no antagoniques sorgides de les posicions i iniciatives adoptades per partits comunistes i obrers que es troben al poder i que afecten al conjunt del moviment obrer i comunista internacional. Entén que per tal de superar aquestes diferències i restablir la unitat cal partir de la diversitat de problemes derivats de les diferents situacions socio-històriques en les que cada Partit lluita, la pluralitat de vies i formes del socialisme i que cada Partit ha d'elaborar la seva pròpia via revolucionària en consonància amb la situació concreta del seu país.

El Comitè Central subratlla que per al Partit Socialista Unificat de Catalunya té una importància excepcional, com a Partit d'una nació privada dels seus legítims drets, l'enfortiment del caràcter nacional del nostre Partit, la necessitat de fondre més estretament encara la defensa de les posicions de classe amb el combat per les llibertats nacionals, la qual cosa permetrà de consolidar més la personalitat nacional del nostre Partit, el seu arrelament entre les masses i, amb això, aixecar més enlaire la bandera de l'internacionalisme proletari.

El Comitè Central reitera els principis fonamentals que considerem cal acatar; el dret d'auto-determinació dels pobles i les nacions, el respecte a la sobirania i independència nacionals i el respecte a la llibertat de cada Partit comunista i obrer a determinar la seva pròpia línia política.

El Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya, consegüent amb aquests principis, aprova la resolució de setembre del Comitè Executiu sobre la intervenció a Txecoslovàquia i ratifica la seva posició favorable a una solució política que restitueixi a la República Socialista de Txecoslovàquia la seva plena sobirania i reforci, a la vegada, el camp socialista. Al mateix temps proclama la seva amistat i solidaritat vers els pobles de la U.R.S.S., vers el gran Partit de Lenin, forjadors de

AL PARTIT DELS TREBALLADORS DEL VIETNAM AL FRONT D'ALLIBERACIÓ NACIONAL A TOT EL POBLE DEL VIETNAM

Companys :

La vostra lluita — la de tot un poble per la seva independència, per la seva llibertat — té a Catalunya pregona ressonància. Hom sent a casa nostra tot l'heroisme i tota la importància política que conté el combat del poble vietnamita front a l'agressió de l'imperialisme yanqui.

Som conscients que el Vietnam està avui a l'avantguarda de la lluita contra l'imperialisme condemnat per la història. Està en la primera fila del combat per crear amb llibertat el futur de l'home.

Els militants del Partit Socialista Unificat de Catalunya expressem la nostra solidaritat amb els combatents del Vietnam del Sud, amb els defensors de la República Democràtica del Vietnam. Considerem com un deure, com una de les tasques a acomplir dins la nostra pròpia lluita, aquí, a Catalunya aquesta solidaritat activa. Per això els comunistes catalans compartim l'alegria de les vostres victòries; sentim com nostres els combats que lliureu, els sofriments que patiu. Aquest sentiment el compartim amb tots els pobles d'Espanya.

En aquests moments en que les vostres victòries, junt a les negociacions de París han obert — malgrat totes les maniobres dels yanquis i els seus fantotxes — una etapa decisiva en el conflicte vietnamita, sabem que són necessaris, més que mai, els esforços dels pobles de tot el món per ajudar el Vietnam a obtenir la independència i la llibertat, la sobirania de la seva terra, el domini del seu destí. El poble català vol estar junt als altres poble en aquesta acció, en aquesta batalla de la solidaritat. La seva pròpia condició de poble oprimat socialment, políticament i nacionalment, fa que se senti més aprop, més germà del Vietnam.

Però és poc.

Sabem, sentim, que és poc encara, perquè les victòries que el poble del Vietnam obté amb heroisme i sacrifici ajuden a l'alliberació dels pobles d'Espanya. Sabem i sentim que intensificant la nostra lluita contra el franquisme ajudem el Vietnam.

Estem convençuts que cal multiplicar els esforços, les accions a favor de la lluita del poble del Vietnam. Amb aquest missatge, junt a una gran i fraternal abraçada, va el compromís formal i ferm d'intensificar la nostra solidaritat activa, el nostre combat per la pau al Vietnam.

Per un Vietnam lliure i independent.

Per una pau justa.

El Comitè Central del Partit Socialista
Unificat de Catalunya
Gener de 1969

la Gran Revolució Socialista d'Octubre, de la desfeta de l'hitlerisme, aferrissats lluitadors contra l'imperialisme i decidits suports de la lluita del nostre poble.

El Comitè Central és favorable a la celebració de la Conferència internacional dels partits comunistes i obrers, i entén que cal prosseguir la tasca preparatòria d'una discussió a fons dels problemes que afecten al moviment comunista i obrer, sense excomunionis ni anatemes, i l'anàlisi pregona del problemes bàsics derivats del desenvolupament de les societats contemporànies i, per tant, fa seva la posició del Partit Comunista d'Espanya sobre el particular.

El Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya crida tots els seus

militants i poble de Catalunya a intensificar la seva lluita contra l'opressió franquista, contra l'imperialisme, per la pau, la democràcia i el socialisme.

El Comitè Central del Partit Socialista
Unificat de Catalunya
Gener de 1969

NOTA DE LA REDACCIÓ

La Redacció de « Treball » s'excusa de no poder incloure en aquesta edició la llista de la Campanya dels Cinc Milions d'Ajut al P.S.U. de Catalunya i la corresponent classificació, que seran represes en el proper número.